Appointment of a Committee for the Improvement of Paddy Cultivation.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): Sir, I beg to move the following resolution:

"This Council recommends to the Government that a committee be appointed to consider the question of paddy cultivation in the State, to investigate the causes of failure of crops and to suggest methods by which both intensive and extensive cultivation may be improved."

Paddy is the staple article of food in this country. Its output is found insufficient to meet in full the demand of the population. We produce Rs. 7,15,49,000 worth of paddy which can support only 40 per cent. of the population. The quantity imported is worth Rs. 157 lakhs, which may support another 10 per cent. This leaves the remaining 50 per cent. of the people to live mainly on tapioca.

By the way, I may mention here that there is a report in the newspapers regarding a disease attacking tapioca in Central Travancore and that the people are afraid of using this disease-stricken article of food. This would mean that the 50 per cent. of the people depending upon this plant for their food are going, if the disease spreads, to starve or to be ill-fed on other stuffs.

The well-being of the subjects is the end and aim of every good Government and here in Travancore it depends upon paddy cultivation. The prime duty of the State is to find this staple article of food in sufficient quantity for the whole population and, if possible, to have the whole of it raised by cultivation in this land.

What have the Government done to make the State self-sufficient in this respect ? In my representation on the subject at the 18th session of the Sri Mulam Popular Assembly, I discussed the subject in its various aspects, *i. e.*, (*a*) extensive cultivation by throwing open more lands which are fit for cultivation, by increasing irrigation facilities and by cultivation, every year, of the fields in Kuttanad which are now cultivated only once in two years, and (*b*) intensive cultivation, by making two ears of corn grow where only one was produced before, for which I suggested the improvement of agricultural implements, and affording facilities for producing and collecting green manure as also improved facilities in irrigation and transport.

I interpellated the Government through this Council regarding their attempts to improve the paddy cultivation of the country. In reply I was referred to three G. O's.—

(1) G. O. No. 1444/F. & M. R., dated 18th April, 1917.
(2) G. O. No. 930/L. R , dated 8th February, 1920.
(3) Dis. No. 1197 of 22/Revenue, dated 20th November, 1922.

The first G. O. declared that 2,099 acres of swampy land from reserve forests were to be auctioned away for cultivation and called upon the Conservator to cut ring boundaries around them.

The second G. O. relates to the appointment of committees to select swampy areas from reserved forests in certain taluks of the State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Kochukunju Pillai.]

The recent G. O. was the result of a conference of the Division Officers of the Revenue Department and the Director of Agriculture. It deals with certain off-hand suggestions made by those officers with regard to paddy cultivation.

I again interpellated the Government to state what steps were taken in pursuance of those three G. O's. In reply, a detailed statement was placed on the table during the last sitting of this Council.

From a perusal of the G. O's, and the statement in reply, to which I shall refer later on, it will be seen that no serious attempts have been made, nor any steady and continuous policy kept up, nor any well-considered scheme worked up to, by the Government in the matter of making the State self-sufficient by producing the whole quantity of rice required for consumption here. As the matter is brought up at the Assemly sessions or at the sittings of this Council some order is passed, and something is done or proposed to be done. What I urge is that the method of dealing with this all-important question is very inadequate, as it is a matter of life and death to the people.

In olden days, paddy cultivation was flourishing. But now I may be permitted to say that it is going down. The author of the Census Report states this on page 6 :

"The steps that are generally taken to meet the demand for subsistence of a growing population are (*a*) the opening up of fresh lands for the cultivation of the staple article of food and (*b*) improving the out-turn of the soil by improved and scientific methods of cultivation. The decade under review is marked by considerable activity in both these directions."

He also states at the end of the paragraph :

"The available statistics indicates a slight fall in the yield of paddy per acre in the decade as compared with the yield in the previous one."

Then we can ask : "Is it to this fall in the yield that these improved methods and the improved manures lead ?". The fall is explained in the report thus :

"The fall is apparently due to the extension of paddy cultivation to new soils lying on the economic margin and the *increasing* difficulty in procuring manure leaves on account of the opening up of the low country wooded areas for cultivation of tapioca, pepper, etc."

I know, Sir, by experience that the fertility of the paddy fields has gone down really and that the yield has much fallen from twenty fold to fifteen or even to ten fold or less in many cases.

The chief defects in the system of paddy cultivation of the country may be detailed here: (1) Lack of water conveniences stands very much in the way of cultivation of paddy ; (2) minor irrigation works are very often neglected ; and (3) head *chiras* and tanks which supplied water to the fields or *elas* have been registered away and in very many cases, the side-canals of many fields have become so deep that water cannot be easily lifted from them to the paddy fields.

In G. O. No. 930 of February, 1920, is found a proposal by the Director of Agriculture to appoint a special engineer to investigate fresh

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

possibilities of irrigation in the State, recommending a yearly allotment to be provided in the budget for the purpose. The Government, to make a beginning in the matter of the investigation into the condition of the irrigation sources in different parts of the State and to take steady and continued action for their restoration and upkeep, invited the views of the Chief Engineer. But, before getting a report from the Chief Engineer, the question of restoring the minor irrigation tanks of 3 or 4 taluks in South Travancore was taken up and considered by the Government, and they decided to get estimates prepared for the most urgent works in the taluks of Tovala, Agastisvaram and Kalkulam alone. And action is being taken only in accordance with the decision.

The deterioration in the fertility of the soil of paddy lands makes the yield fall every year. Difficulty in collecting and transporting green manure is much felt by the ryots. Woodland areas, from which manure was collected before, have been either registered away or reserved as forests. Trees are also wantonly cut down for export as fuel. How the ryots may be helped to grow manure-yielding plants was also discussed in the G. O. quoted above. The Director of Agriculture brought forward a proposal and the Government called for definite proposals. But nothing came out of it as yet. Paragraph 7 of the G. O. reads:

"The next question discussed was about the facilities to be afforded to the ryots for finding the leaf manure they required. The Director of Agriculture and Fisheries said that, if the Forest or the Revenue Department could place at his disposal a compact block of 200 acres of land, he would have the area planted up with green manure trees such as Vaka, Punna, etc., and in a few years' time the manure obtained therefrom would be sufficient for about 1,000 acres of land. Such demonstration work done by the department would be followed up by the ryots themselves in course of time. The department can also extend the operations to more areas if the scheme is found to be productive of good results.

The Dewan Peishkar, Kottayam, suggested the Kanniakulum tank in South Travancore as suitable for the purpose. The Conservator of Forests agreed to find a suitable area for growing leaf manure.

The Acting Dewan Peishkar, Padmanabhapuram, also undertook to co-operate with the Director of Agriculture and Fisheries and see that some lands in his division are also placed at the latter's disposal.

The Chief Secretary to Government observed that there were several localities in the Southern Division suitable for growing green manure trees, especially in the uncommanded area above the Tovala channel.

Government consider that steps should be taken to plant on a fairly extensive scale green leaf manure yielding trees. The Director of Agriculture and Fisheries is requested to forward, in consultation with the Forest and Revenue Departments, definite proposals in the matter."

I will also read the reply. The Director seems to have changed his opinion thereafter:

"*The growth of leaf manure and the grant of facilities to the ryot.* Since the ryots themselves are fully aware, it was not necessary to have any large area cultivated for demonstrational purposes but it would be sufficient to experiment on 25 acres to begin with and to plant the seeds there."

This proposal has been sanctioned, but it has not yet been finally settled. The matter is under reference to the Director of Agriculture.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Kochukunju Pillai.]

As the yield of the paddy field is becoming less and less every year, we are importing more and more quantities of rice every year. Facilities for cattle manure are not only not growing but are being reduced. As for scientific manures, our ryots are not able to purchase them as they are short of money. Even the seeds, they buy on credit for which they are charged high prices and heavy rates of interest. In the G. O. mentioned above, the granting of loans to the ryots in an easier way was proposed by the Director of Agriculture. But the proposal was not accepted.

Failure of crops owing to floods does not usually meet with the sympathy of the Government. In olden days, taxes were remitted when crops failed and bunds and *chiras* were speedily repaired soon after damage. Of course, I am aware that the present Government have done much in the case of damages owing to floods in Kallada and Neyyattinkara and we are very thankful to the Government. In such years of heavy floods, taxes have to be remitted in deserving cases and the breaches have to be immediately repaired. This may be avoided if the bunds are always kept in a satisfactory state of repair.

Paddy fields in or near towns and other places are converted into house sites and cocoanut topes. This is done in Kayankulam, Pallikkal and in many other towns. This has to be put a stop to.

Lastly, with regard to extension of cultivation, we are glad that action is being taken to find out swampy areas fit for paddy cultivation according to the representations made in the Assembly. These committees may be able to choose large areas for the same. But it may be said that in this matter also a fixed policy was not kept up, which is evidenced by the answer given to the first G. O. The G. O's. of 1917 and 1922 had to be passed on account of representations made in the Assembly regarding swampy areas, while the G. O. of 1920 was passed during war time when import of rice was found impossible and was based on certain off-hand suggestions made at the conference. It can therefore be seen that the question of paddy cultivation has not yet been considered by the Government thoroughly. Piecemeal dealing with each problem as it crops up is not at all sufficient.

Mr. Asquith, the Prime Minister of England some time back, and the leader of the Liberal Party, in a speech delivered recently, placed land policy and agriculture in the forefront of the programme of his party. Our Government also should place agriculture, and especially paddy cultivation, in the forefront of their programme, if they lay claim to having the best interests of the people at heart.

What is wanted is a comprehensive scheme drawn up after mature consideration of the whole question of paddy cultivation, by a committee, and its being worked up systematically.

So, Sir, it is only in the fitness of things that I move for a committee to be appointed to deal with this subject a—committee which

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

would help in laying out such a scheme as, if strictly adhered to and closely followed, would insure the prosperity of our people and would rid us of our indebtedness to Burma and other rice-producing countries.

I may briefly indicate the functions of the committee and close. The committee should study the whole question in its various aspects and bearings, investigate and find out the real causes of failure of crops in a general way and in particular localities and suggest methods by which both intensive and extensive cultivation of paddy may be carried on. The committee has to address itself to the question of fall in the yield per acre and it has to suggest the steps to be taken to conserve the fertility of the paddy fields and to increase such fertility when it is low or has deteriorated. The committee has to find out remedial measures and suggest how they may be applied in the case of paddy fields in the different parts of the State. The committee has to find out how far it is possible to increase the output of paddy from the existing fields and to what extent it is possible to increase the area under cultivation. It has also to suggest how the land policy can solve the unemployed middle class problem.

With these words, I commend this resolution to the acceptance of this Council.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Eraniel* cum *Vilavankod*): മിസ്റ്റർ കൊച്ചുകുഞ്ഞുപിള്ളയുടെ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. ഒരു കമ്മിറ്റി അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ളതിനു പലേ കാരണങ്ങളും ഉള്ളതാണ്. ഈ രാജ്യത്തുള്ള പലേ താലൂക്കുകളിലും നെൽകൃഷിക്കുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ പലമാതിരിയായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ചില താലൂക്കുകളിൽ കൃഷിയാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വെള്ളം ചാനൽവഴി ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. മറ്റു ചില താലൂക്കുകളിൽ കുളങ്ങൾ വെട്ടിച്ചുകൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്. വേറെ ചില താലൂക്കുകളിൽ കിണറുകൾ കുഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതായിവരും. ഏതാനും താലൂക്കുകളിൽ മലയോരങ്ങളിലുള്ള ഊറ്റിനെ സംരക്ഷിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ ചില താലൂക്കുകളിൽ പച്ചിലവളങ്ങൾ ധാരാളം കിട്ടുന്നതായിരിക്കും; മറ്റുചില താലൂക്കുകളിൽ പച്ചിലവളത്തിനു സൌകര്യമില്ലാതെവരും. ഇങ്ങനെയുള്ള പലേ സംഗതികളേയും അറിഞ്ഞു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാവുന്ന മെംബറന്മാർ അടങ്ങിയതായ ഒരു കമ്മിറ്റി വളരെ പ്രയോജനകരമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളുടേയും കാലദേശാവസ്ഥകളെ അറിഞ്ഞും അനുരൂപമായ പ്രതിവിധികളെ കണ്ടുപിടിച്ചും രാജ്യത്തിൽ നെൽകൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു സ്ഥിരമായ ഒരുനയത്തെ രൂപീകരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

നെൽകൃഷിയിലുള്ള വിളവു ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി മിസ്റ്റർ കൊച്ചുകുഞ്ഞുപിള്ള പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയിൽ ഡാക്ടർ കുഞ്ഞൻപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളതാണ്. ജനസംഖ്യക്കണക്കിനു നെല്ലിന്റെ വിളവു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നില്ലെന്നും, വിദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് അരിയും നെല്ലും ഇറക്കുമതി ചെയ്തുവരുന്ന സംഖ്യ ഓരോവർഷവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായും ഒരവസരത്തിൽ ഞാൻ കൌൺസിലിൽവച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ആ അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹം എതിർക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നെല്ലും അരിയും ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്ന രൂപായുടെ സംഖ്യ അപരിമിതമായി വർദ്ധിച്ചുകാണുന്നത് അന്നത്തെയും ഇന്നത്തെയും വിലയിലുള്ള വർദ്ധനയെന്നാണു് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. ആ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലാത്തതാണു്. ഈ സംഗതി വേറൊരവസരത്തിൽ ബോദ്ധ്യമാക്കി കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു മതിയാകുന്നതുക്കവണ്ണം ഇവിടെ നെല്ലു വിളയിച്ചുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ രണ്ടു് വഴികളാണുള്ളതു്. അതായതു് Intensive and extensive cultivation ഈ വഴികൾ, അതിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ന്യൂനതകളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു് ആലോചിക്കാം. Intensive cultivation നു ഏറ്റവും പ്രധാനമായുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ജലസൌകര്യം, പച്ചിലവളം, കന്നുകാലിവളം ഇവയാണു്. ഇവിടത്തെ കൃഷിയ്ക്കുള്ള ജലസൌകര്യത്തെപ്പറ്റി നോക്കുന്നതായാൽ അതു് ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ സ്ഥിതിയിലാണെന്നുപറയാൻ എനിക്കു മടിതോന്നുന്നില്ല. ഫാമിൻ കമ്മീഷണർമാരുള്ള അവർകൾ ആ ഉദ്യോഗം കൈയേറ്റതുടനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ആദ്യമായി പതിഞ്ഞതു് ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടതായ നെല്ലു മുഴുവനും ഇവിടത്തന്നെവിളയിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിലാണ്. അതിലേക്ക് അനുതോറും മൈനർ ഇറിഗേഷൻ വേലകൾക്കു അനുവദിച്ചുവന്നിരുന്ന തുകകൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലമായ മൂന്നുവർഷവും ഓരോലക്ഷം രൂപാവീതം അനുവദിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതിൽപിന്നീടു മൈനർ ഇറിഗേഷൻ വേലകളിലുള്ള ചിലവു ക്രമേണ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു സമീപകാലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ഒരാണ്ടിൽ ഫവ, ൫൦൦ രൂപായായിതീർന്നു. ആ ആണ്ടിലെ ബഡ്ജറ്റു പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ മുസാവരി ബഡ്ഗാവുകളിലെ ചില്ലറ ജോലികൾക്കു ഫവ, ൫൦൦ രൂപാ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണു്. ഈ രണ്ടു വേലകൾക്കും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുകകൾക്കു ൫൦ രൂപായുടെ വ്യത്യാസമാണു കാണുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൃഷികൊണ്ടു കാലയാപനം ചെയ്യുവരുന്ന ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെ സൈശപ്യാഭിവൃദ്ധിക്ക് ഏറവും പ്രയോജനകരമായ മൈനർഇറിഗേഷൻ വേലകളിൽ ഗവർണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ ഇങ്ങനെ കുറഞ്ഞുവന്നത് കൃഷിക്കാരുടെ കൃഷിക്കും കൃഷിത്തൊഴിലിനും വലുതായ ദോഷത്തിന് ഇടയായിത്തീന്നു. അനേകകാലമായി മൈനർ ഇറിഗേഷൻ വേലകളെ മിക്കവാറും ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഇടയായതിൽ മുൻകാലത്തു ൪,൦ രൂപ ചിലവാക്കി നന്നാക്കിക്കാവുന്ന കുളങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ൧,൦൦൦-വും ൨,൦൦൦-വും രൂപാവീതം വേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്ന ചില കുളങ്ങളെ നന്നാക്കിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം അവ നികന്നുപോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഗവർണ്മെൻറ് ഈ സംഗതിയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കയും ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ രൂപാ ആണ്ടുതോറും അനുവദിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നത് കൃഷിക്കാർക്കു ഏറവും ആശ്വാസകരമായിതീന്നിരിക്കുന്നു.

പച്ചിലവളത്തെ സംബന്ധിച്ചു തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ കൃഷിക്കാർക്കാണ് കൂടുതലായ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതു്. അതിനു പലേ കാരണങ്ങളും ഉള്ളതാണു്. കോതയാർവെള്ളം കൃഷിയ്ക്കായി കിട്ടിയതിൽപിന്നീടു് ആദായകരമായ വൃക്ഷങ്ങളേയും, പച്ചിലവളത്തിനു നട്ടുവളത്തീട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും മുറിച്ചു നശിപ്പിച്ചിട്ടാണ് പുതുനിലങ്ങൾ തിരുത്തീട്ടുള്ളതു്. പഴനിലങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി നട്ടുവളത്തീട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ മുറിച്ചുപോയതിനാൽ ഇപ്പോൾ പഴനിലങ്ങൾക്കും പുതുനിലങ്ങൾക്കും അവശ്യമുള്ള പച്ചിലവളം വേറെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കു് ഇപ്പോൾ സക്കാർവനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലാത്തതാണ്. പച്ചിലവളം സക്കാർ വനങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു ഒരു ഫീസുചുമത്തി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൃഷികാലങ്ങളിൽ വനങ്ങളിൽനിന്നു പച്ചിലവളങ്ങൾകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു പാസ്സുവാങ്ങുന്നതിനും, അങ്ങനെ കൊണ്ടുവരുന്ന പച്ചിലവളത്തിനു ഫാറസ്റ്റ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ കീഴ്സിൽബന്ധികളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെ എതിർത്തുനില്ക്കുന്നതിനും അവക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. ഈ സ്ഥിതികൾകൊണ്ടു കൃഷിക്കു് അവശ്യം വേണ്ടതായ പച്ചിലവളം ഉപയോഗിക്കാതെ കൃഷിചെയ്യുകയും വിളവുകൾ കുറഞ്ഞുപോകയും ചെയ്യുന്നതു സാധാരണമാണു്. കൃഷിക്കായി നട്ടുവളത്തീട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെ വിറകിനായി മുറിച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ആ വഴിയിലും കൃഷിക്കു പച്ചിലവളങ്ങൾ കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

പ്രീപാസ്സ് റൂൾസിൻപ്രകാരം സ്വന്ത പുരയിടങ്ങളിൽനിന്നും സ്വന്ത ആവശ്യങ്ങൾക്കു വിറകുമുറിച്ചു റോഡു കടത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നാലും, അവക്ക് എത്രതന്നെ പണമുണ്ടായിരുന്നാലും, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പാകം ചെയ്യുന്നതിനു വിറകില്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണ്. വേലചെയ്തു പണമുണ്ടാക്കി ആ പണംകൊണ്ടു വാങ്ങീട്ടുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് ആവശ്യംപോലെ വിറകുമുറിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ നിയമം തടഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ വീട്ടിനു സമീപമുള്ളതും പച്ചിലവളത്തിനു ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതുമായവൃക്ഷങ്ങളെ വിറകിനായി മുറിച്ച് ഉപയോഗിച്ചുപോകുന്നതു സഹജമാണ്. ഇങ്ങനെ കൃഷിക്കു പ്രതിബന്ധമായി നിൽക്കുന്ന സംഗതികളെ കണ്ടുപിടിച്ചു പരിഹരിക്കാതിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം കൃഷിയിലുള്ള വിളവു കുറഞ്ഞുവരാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണ്.

നെൽകൃഷിക്ക് എത്രയൊ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള കന്നുകാലികളുടെ വളം ഓരോവർഷവും കുറഞ്ഞുവരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മുൻകാലങ്ങളിൽ പലേ കൃഷിക്കാരും കന്നുകാലി വളത്തിൽ ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചുനടത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. ഈ തൊഴിൽ ഇപ്പോൾ നാമാവശേഷമായിരീന്നിരിക്കുന്നു. കന്നുകാലികളെ വളത്തിവന്നിരുന്ന തൊഴിൽ നിന്നുപോകുന്നതിനും കൃഷിക്കു കന്നുകാലിവളം കുറഞ്ഞുപോകുന്നതിനും, ഇടയായിട്ടുള്ളതു മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളുടെ കുറവുകൊണ്ടാണ്. മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റി ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭ തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ അതായതു് കഴിഞ്ഞ പത്തൊൻപതു വഷ്ങ്ങളായി, ഗവർൺമെൻറിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും അനുകൂലമായ മറുപടികളും പറകയും, അനുകൂലമായ എഴുത്തുകുത്തുകളും കലക്ടർആഫീസിലും, ഡിവിഷൺ ആഫീസുകളിലും, താലൂക്ക്ആഫീസുകളിലും കിടപ്പുള്ളതുമാണ്. എന്നിരുന്നിട്ടും കന്നുകാലികൾക്ക് അനുരൂപമായി ഉപയോഗപ്പെടുന്ന മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളെ പതിച്ചുകിട്ടാൻ അപേക്ഷകൾ വരുമ്പോൾ ഈ പ്രധാനസംഗതിയെ ഗണിക്കാതേയും തൽകാലം ഭ്രുനികുതിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകാണിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയും അവയെ പതിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നാഞ്ചിനാട്ടിലേയും, ഇടനാട്ടിലേയും സ്ഥിതി ഏറ്റവും പരിതാപകരമായിതീന്നിരിക്കുന്നു. അവിടെ കൃഷിക്കായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന കന്നുകാലികളുടെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രണം ആണ്ടുതോറും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആതുവാമൊഴിയിലെ ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഏർപ്പാടുചെയ്ത് ആണ്ടുതോറും കൃഷിക്കായ്ങ്ങൾക്കായി പുറമെനിന്നും വരുന്ന കന്നുകാലികൾക്ക് ഒരു കണക്കുകെട്ടുകുന്നപക്ഷം ഈ സംഗതിയിൽ അവിടത്തെ കൃഷിക്കാർ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന നഷ്ടം ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. മിസ്റ്റർ ചമ്പംബരതാണുപിള്ള നാഞ്ചനാട്ടിൽ ഒരു വലിയ കൃഷിക്കാരനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃഷിനടത്തുന്നതിന് ആണ്ടുതോറും കന്നുകാലികൾക്കായി എത്രരൂപ ചിലവാക്കി വരുന്നു എന്നുള്ളതു അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ വന്നുപോയിട്ടുള്ള ദോഷത്തെ പരിഹരിക്കാൻ ഗവർൺമെന്റിനു സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിൽ എനിക്കുപറവാനുള്ളതു മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾക്കു സൌകര്യമായുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ ഇനി മേലെങ്കിലും പതിച്ചു കൊടുക്കാതിരിക്കണമെന്നാണ്.

ഇനി extensive cultivation -നെ പറ്റിയാണ് രണ്ടു വാക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഇവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മതിയാകത്തക്കവണ്ണം ഇവിടെതന്നെ ആഹാരസാധനങ്ങളും വിളയിച്ചുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സർക്കാർ ഭൂമികളെ യഥേഷ്ടം ജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. ആ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിത്തന്നെ റിസർവ് വനങ്ങളിൽനിന്നും കൃഷിക്കു ഉപയുക്തമായ സ്ഥലങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും അതുപോലെയുള്ള ഭൂമികളെ വനങ്ങളിൽനിന്നും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അടങ്ങിയതായ കമ്മറ്റി വേലചെയ്തുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ പുതുവൽ പതിച്ചുവരുന്ന സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചുകിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഓരോരുത്തർക്കു ൪ ൦ ൦ ൦ ഫ, ൦ ൦ ൦ ൦ ഏക്കർവീതം ഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുക്കയും അവർ അതിൽനിന്ന് ആദായകരങ്ങളായ തടികളും വിറകും മാറ്റിയതിൽപിന്നീടു ആ ഭൂമിയെ കൃഷിചെയ്യാതെ ഇട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ രാജ്യത്തിൽ ആഹാരസാധനങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന സംഗതിക്കു വലുതായ ദോഷം വരുന്നതാണ്. ഭൂമികൾ ക്രൂതലായി ഒരാൾക്കു ഒന്നായി ഒരിക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഭൂമികൾ ചില്ലറയായി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സംഗതിയിലും ആ ഭൂമിയെ അനുരൂപമായ വിധം കൃഷിചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതായ നിയമമോ പുതുവൽ പതിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ കരാറോ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഭൂമികൾ പുതുവൽ പതിച്ചുകൊടുത്തുവരുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ പണക്കാർക്കു ഭൂമികൾ കിട്ടുന്നു; എന്നുമാത്രമല്ല കൃഷിചെയ്യുന്നവർക്കും കൃഷിചെയ്യാവുന്നവർക്കും ഭൂമികൾ കിട്ടാതെ വരുന്നു; എന്നതന്നെയല്ല, പലേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. K. Velu Pillai.]

അവസരങ്ങളിലും പലേ മാതിരി വക്കാലത്തുകൾ പറഞ്ഞു സാധുക്കൾക്കു ഭൂമി ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നവർ തന്നെ അധികം താമസിയാതെ അവ അവർതന്നെ വിഴുതിവാങ്ങി കൂടുതൽ തുകയുള്ള അവരുടെ ഭൂമികളോട് ചേർക്കയാണ് ചെയ്യുവരുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള അനീതികളെ പരിഹരിച്ചു കൃഷിചെയ്യാവുന്നവർക്കു ഭൂമിയുണ്ടാക്കികൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം ശരിയായ വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പലേ സംഗതികളെയും പറഞ്ഞു വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതിന് ഒരു കമ്മറി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമെന്നാണ് എനിക്കു അഭിപ്രായമുള്ളതു്. അതിനാൽ ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. T. K. VELU PILLAI (*Trivandrum cum Nedumangad*): Sir, I wish to give my support to the resolution. The difficulties of obtaining manure and fuel have been pointed out by the previous speakers. Manure, in most parts of Travancore, is nothing more than a word. There is neither green manure nor cattle manure and the people have not got the wherewithal to buy the scientific manure imported for sale by the Agricultural Department. I do not forget the assistance the Government are prepared to give them under the new Agricultural Loans Regulation. All the same, people are not sufficiently benefited by that Regulation. All manure trees have been cut down and, more than that, I know from experience in the country that ordinary trees like the jack and mango are felled for the purpose of fuel. Jack is cut also for selling timber. Formerly, Sir, people in Travancore took great care in planting mango trees. Now-a-days it has gone out of fashion and in about 20 or 30 years a Travancorean may not be able to say what a mango is like. (*Laughter.*) The difficulty of getting fuel ought, therefore, to be removed. If I say that the Forest Department should supply the fuel necessary for the people, it may be said that it is not the function of the Forest Department. But, if there are valueless trees in the forests, they can be cut down and brought to inhabited areas, so that the population may take advantage of that supply. I do not see any reason why, because theories do not favour that, the department should not concern themselves with it. If people are favoured in this matter, jack trees, mango trees and other trees will not be cut down indiscriminately.

The filling up of fields has been alluded to by me when I was speaking on a former resolution. We find, Sir, in Travancore that wet cultivation creates loss and dry cultivation brings profit. The landless man is the master of the day, if he has no wet land. He takes a *pattam* from somebody or other, works well and grows rich. He has not got so much obstacle for dry cultivation as the man who pursues wet cultivation. The man who goes in quest of garden cultivation

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

makes money, whereas the proverbial difficulties of the paddy cultivator are only on the increase. It is because, when new lands on a higher level are brought under cultivation, the first shower takes a good quantity of earth and fills up the paddy fields. Go to Neyyattinkara, Nedumangad or any other taluk and you will find that what I am saying is absolutely true. I am speaking from personal experience. You find that whole families, people who have been in possession of lands for a long time, are not able to make both ends meet, because the cultivation of higher slopes has made it impossible for them to cultivate these lands with profit, and because there are not means of preventing water-borne earth from filling up the paddy fields.

I wish to say one word with regard to *puduval* lands. I agree wholly with Mr. Kumara Pillai. *Puduval* registry has been a favourite subject with the Government because of the *taravila* it brings in. I know several persons who have got lands registered. I am myself one of those who thought at one time that the possession of large areas of land would be an advantage. But people have learnt the difficulties. There are other friends also in this Council who have got lands and they would recollect the facts about *puduval* registry. All these *puduvals* are more or less millstones round their neck. When they take up *puduvals*, some of them pursue the 'dog in the manger policy.' I am not for having a law prohibiting all *puduval* registry; but I am for a law that, if a man who has got an extensive plot of land registered in his name under certain terms, and if he does not act up to his tacit promise to cultivate it, the Government should take action and get him to surrender the land which is unused. So that, in regard to registry a modification is necessary. When this is done, people will not allow lands to remain barren. A man who has lands must cultivate them; otherwise he will have to surrender them. There are other questions to be gone into by the committee suggested by Mr. Kochukunju Pillai. There are, in Travancore, a number of people who know about these matters and, if necessary, while maintaining that ordinarily the people of Travancore should be able to see what is best for them, I would even go so far as to say that the services of an eminent scientist from outside may also be requisitioned to sit along with Travancoreans on that committee to give it the benefit of his experiences in places outside Travancore. It will be an eye-opener to the Travancoreans. I do not for one moment say that we should unhesitatingly accept such a policy. That is a matter in which expert advice may be useful and experience of other countries may be known. Therefore, Sir, I am in full sympathy with the resolution so ably moved by Mr. Kochukunju Pillai.

MR. A. HOOGEWERF (*Nominated*): Sir, agriculture is the mainstay of the people. I congratulate Mr. Kochukunju Pillai for putting his case so clearly before the House for the appointment of a committee. The story related by him of the several G. O's. that have been issued on the subject—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Hoogewerf.]

MR. S. C. H. ROBINSON (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*): I cannot hear. I did not hear the story. Could we hear it again? (*Laughter.*)

PRESIDENT: It is not his fault.

MR. A. HOOGEWERF (*Nominated*): I did not hear what Mr. Robinson said. The story related by Mr. Kochukunju Pillai about Government orders is a sad story to listen to. We have a plethora of officers, and very competent officers too. Dr. Kunjan Pillai is a very capable officer. He is held in very high esteem in Travancore—in fact, in higher esteem outside than he is in Travancore. We have other officers who have had European training. Piecemeal efforts have been made to improve our agricultural conditions. But we have not made much headway with the corresponding increase of officers. According to Mr. Kochukunju Pillai's story, there has not been a corresponding increase in the output of paddy crops. We have been having too many irons in the fire, making experiments on this, that, and on everything else, and leaving things more or less in the same way after some stage of the experiment. It is a sad commentary on our officers—I mean, the officers of the Agricultural Department and the Government also—to see ship-loads of paddy being landed year after year in our ports of Trivandrum, Quilon and Alleppey. This paddy comes from Burma and other places outside our State. Many waggons are also coming in by train. No doubt it feeds the Trivandrum railway. But that is a very small matter.

Mr. Kochukunju Pillai said something about tapioca cultivation also being attacked by germs. That is indeed sad. I hope the Agricultural Department will undertake the remedy if it has not already taken it up. That department must make our country self-contained in the matter of paddy. We must have our own rice and we must have our own salt also. And it would appear that there is sufficient scope in the country for making both self-contained. The problem of unemployment also would be directly or indirectly solved. What a deal of labour would go to the country when all our paddy is cultivated here! Thousands and thousands of labourers would be in the field cultivating paddy, and in the salt pans manufacturing salt. I am not enamoured of the policy of appointing committees. But here is a case where a committee is absolutely necessary. It is not a piecemeal business that has to be done. The whole question must be solved with a large outlook. There has been a good deal of talk. We have been accused of being chatter boxes. A lot of gas has been given out. The time for talk has passed and the time for action has come. Our officers must concentrate all their attention on this all-important question. They must gird up their loins and put their hands to the plough (*laughter*) and thus bring about the consummation so devoutly to be wished, for which Mr. Kochukunju Pillai has asked for the appointment of a committee.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. LAKSHMANA PILLAI (*Nominated*): I wish to know whether the Agricultural Department is not concerned with these, and why a separate committee is necessary.

MR. A. HOOGEWERF (*Nominated*): I just asked the Agricultural Department to gird up their loins and put their hands to the plough.

The House rose at 5-12 P. M. to meet again at 11-30 on the next day.

S. PARAMESVARA AIYAR,
Secretary to the Legislative Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly